

Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
		Tárgy	792
Szerző:	(g-c)	Hely	Irodalmi Színpad
Cím:	Fésületlen gondolatok. Szentpál Monika...	Idő	"1971"
Forrás:	Népmalvadság	Személy	
	1971. nov. 20	Helyszám	
	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

244 **Fésületlen gondolatok**
Szentpál Monika előadójestje az Irodalmi Színpadon

Versmondó pódiumaink mind gyakrabban „egyszemélyes színházakká” alakulnak át. Ahol a művész nemcsak előadja, hanem képletes értelemben „meg is írja” a műsorát. Az írótól kölcsönkért, merőben különböző műfajú szemelvények: versek, novella-részletek, drámaepizódok, újságcikkek, levelek, kiáltványok gondolatilag önálló válogatásával. Az ilyen műsorszerkezetben egy karakteres nyugta nagyobb hangsúlyt kaphat valamely forró ihletű eposz-éneknél. Van ebben a vállalkozásban valami tiszteletlenség. Amely, ha a gondolat iránti tisztelet hívja ki, erénynek is számít.

Szentpál Monika *Fésületlen gondolatok* című előadójestjén ilyen „egyszemélyes” színházat láttunk.

A dráma tárgya: mi voltunk. A huszadik század második felében élő ember. Pontosabban: korunk emberének általános közérzete. Idegállapota. Szellemi följajzottsága és lelki frásza. S mindaz, ami előidéz: a politikai események sokasága, atomrobbantás, motorzaj, hivatali bürokrácia, öregek és fiatalok ellentéte, smogfelhők, tévé-ártalmak, mások idegessége, lakótársaink nyíltzini patvarkodása. Ezt a témát szinte lehetetlen átkarolni. Hiszen izgékonyan és vibrálón kisiklik a karunkból. Csak megidézni lehet. Ugyancsak zaklatott módon: az irodalmi szemelvények „szűrőpróbáival”. Ezt tette Szentpál Monika is a műsor első részében, ahol csak helyzetjelentést adott és a szerteágazó, sokrétű és zilált témavilágban nagy szerepet kapott az „abszurditás”. A maga teremtette „színpadias” környezetben — hatásos díszlet- és fényeffektusok között — elsősorban szövegközlésének higgadt, kifinomult kultúrájával ért el hatást. De a műsor gondolatilag is „kitisztult”, amikor az izgatott tájékozódást az értelemkeresés igénye váltotta fel. A gondolkodásé, amely sürgeti a rendet.

Vitakészségünket csupán a szemelvények „egybeomlása” váltotta ki. Igaz, a szerzők bejelentése — esetleg egy aforizma s egy novellarészlet között — szöveget vert volna a műsorba. De az is megakasztja a figyelmet, ha a közönségnek tippelnie kell az íróra. Ezt a zavaró körülményt valamely technikai ötlet bizonyára megszüntette volna.

A néhány előadásra tervezett est megérdemelt sikert aratott.

(g-c)